

at man deler dagpengekontingent og efterlønskontingent. Det giver en individualisering, som vi klart er imod. Vi er tilhængere af en solidarisk ordning. Og det betyder også, at i den diskussion, der har været om, hvorvidt man nu skulle have et privat bevis og sådan noget, dér har vi ikke været inde at sige, at det skulle man have. Dér har vi ikke været inde, fordi vi ønsker en ordning, der er så solidarisk som overhovedet muligt.

Med hensyn til det fleksible er vi selvfølgelig tilhængere af, at det bliver mere fleksibelt på nogle punkter – klart. Og i den diskussion, vi havde tilbage i 1996, hvor vi havde et forslag til vedtagelse, der ikke blev vedtaget, understregede vi også, at vi ønskede at gøre reglerne for delefterløn og 200-timers-reglen mere fleksibel. Det vil sige, at vi ønskede begge dele, og det skulle være mere fleksibelt. Der var ikke tale om, at vi ønskede at afskaffe 200-timers-reglen, som en socialdemokratisk ordfører prøvede at antyde. Det var nemlig for at få større fleksibilitet ind i systemet. Vi er også klart tilhængere af, at man laver modregning i forhold til kapitalpension, ingen tvivl om det.

Men det, der er problemet i begge tilfælde, er, at fleksibiliteten og tilskyndelsen vil være der for dem, der har de højeste indtægter, og som for mange af de menneskers vedkommende har et mindre behov for at gå på efterløn.

Derimod, for de mennesker, som har lav indkomst, og som har behov for at gå på efterløn, er der ingen tilskyndelse, og der er en straf, ikke i forhold til, at der er nogle mennesker i dag, som får en anden situation, men at mennesker, som i fremtiden vil på efterløn, har en ringere situation.

Det er derfor, vi er uenige. Vi mener simpelt hen, at man begunstiger nogen for meget, klart for meget, og at man skader nogen, klart for meget. Og dem, man skader, det er nogle af dem, som vi mener efterlønnen er for.

Med hensyn til, om man synes, at folk skal gå på efterløn eller ej, der sagde jeg allerede i mine tidligere indlæg, at vi mener klart, det er bedre at vælge efterlønsordningen, fremfor at man skal ud i nogle individuelle ordninger. Det håber jeg da stadig væk at folk gør.

Men det ændrer ikke ved, at det her er – jeg har brugt et ord før, som jeg ikke vil bruge igen – men så vil jeg sige, at det er noget skidt, vi har lavet. Det er lidt inden for, hvad man må sige. Man har forringet nogle ting for nogle menneskers fremtidige muligheder for at gå på efter-

løn, men det ændrer ikke ved, at i forhold til, at man skulle ind og lave en privat ordning, så håber jeg da, folk vil vælge det her.

Jeg kan godt forstå, at folk ikke tør. Men det ændrer ikke ved, at jeg synes, folk skulle vælge det solidariske, som trods alt ligger mere her, end det ligger i private ordninger, selv om det, vi havde før, var klart mere solidarisk.

Susanne Clemensen (CD):

Jeg stillede to spørgsmål til arbejdsministeren i min ordførertale, som jeg ikke synes jeg fik svar på.

Det ene gik ud på, om regeringen vil tage spørgsmålet om de offentligt ansatte meget grundigt op til overvejelse. Jeg tænker her særligt på dem i forsvaret, der har kontrakter, der siger, de er tvunget til at gå på pension som 60-årige. Det synes vi er et stort problem, og vi fik lovning på fra arbejdsministeren, at man i hvert fald har nedsat et udvalg, et seniorpolitisk initiativudvalg, der skulle se på denne her problemstilling og komme med en afrapportering i foråret. Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, om ikke det er korrekt.

Det andet spørgsmål gik på en mere lempelig modregning for små indkomster, hvor vi også fik lovning på, at arbejdsministeren vil se på denne her problemstilling i Årsindkomstudvalget, der altså består af regeringen og arbejdsmarkedets parter, og dér forventer man også, at de her drøftelser vil munde ud i et eller andet i maj måned i år.

Vi kan selvfølgelig ikke vide, hvad det er, drøftelserne vil munde ud i, men vi kan jo have lov til at håbe på, at det bliver noget, der tilgodeser dem, der har små indkomster ved siden af efterlønsordningen.

Det vil jeg gerne have svar på.

Jette Gottlieb (EL):

Debatten er gået ud i mange hjørner, så derfor føler jeg også lidt behov for at præcisere, hvad det er, Enhedslisten har stået for i forhold til den her efterlønsordning.

Se, Enhedslisten ønsker muligheder for fleksibel tilbagetrækning. Det er sådan set det første punkt, og det er vigtigt. Dernæst ønsker vi en efterlønsordning, der er social og solidarisk, og at den er knyttet til dagpengesystemet. Vi er imod den meget asociale kontingent- og skattebetalingsordning, der er indført, hvor de rigeste betaler den mindste skatteprocent.